

לתפוס אותך. כך הן גם תפסו אותי." יאנאצ'ק ידע כי ייזינקות היו מכשפות רשעות שחיו במערה שבחורשה והופיעו תמיד בדמות נשים צעירות ויפות. אם פגשו אדם היו בירכו אותו ב"בוקר טוב" יפה כדי שיחשוב שהן טובות-לב ונחמדות, אבל כשכבר היה בשליטתן הרדימו אתו והוציאו את עיניו. אכן, יאנאצ'ק ידע היטב על ייזינקות! "אל תדאג סבא" אמר "ייזינקה לא תתפוס אותי!" ביומיים הראשונים יאנאצ'ק שמר על העזים סמוך לבית, אך ביום השלישי אמר לעצמו "אני אנסה לרעות את העזים בגבעה שליד החורשה. שם העשב גבוה יותר ואני לא מפחד מייזינקות."

לפני שיצא למרעה חתך לעצמו שלושה שוטים משיח אטד, גלגל אותם לטבעות קטנות ושם בתוך כובעו. ואז הוביל את העזים דרך החורשה, שם הן יכלו לאכול עלים מהעצים, ליד הנהר, שם הן שתו ואחר כך לגבעה, לעשב גבוה ועסיסי.

העזים התפזרו במרעה ויאנאצ'ק התיישב על

היה פעם נער עני בשם יאנאצ'ק. הוריו מתו והוא נאלץ לצאת לעולם הרחב לחפש פרנסה. זמן רב לא מצא כלום אך יום אחד הגיע לבית קטן בקצה היער. על מפתן הבית ישב אדם זקן ויאנאצ'ק ראה מיד שהוא עיוור, כי ארובות עיניו היו ריקות.

עזים אחדים פעו בסככה ליד הבית והזקן אמר "מסכנות שלי, אני יודע שהנכן רוצות לצאת למרעה, אך אני לא יכול להוביל אותכן ואין לי את מי לשלוח איתכן."

"שלח אותי, סבא" אמר יאנאצ'ק "אהיה רועה עבורך ועבוד גם בשבילך."

"מי אתה?" שאל האיש הזקן. יאנאצ'ק סיפר לו על עצמו והזקן הסכים לקבל אותו לעבודה. "ועכשיו" אמר "תוציא את העזים למרעה. אך שים לב, יאנאצ'ק, אל תוביל אותן מעבר לגבעה שם ליד החורשה כי ייזינקות עלולות

סירב. "לא תודה, נערת היפה. גן של בעל הבית שלי מלא ורדים יותר יפים משלך, ואני מריח אותם כל הזמן."

הנערה הסתובבה ונעלמה.

בסוף הופיעה נערה שלישית, צעירה ויפה שביניהן. בידה החזיקה מסרק זהב.

"ברוך תהיה, רועה עזים" אמרה.

"שלום לך נערת היפה."

הנערה חייכה ליאנאצ'ק ואמרה "באמת אתה

בחור נאה, אך תהיה יפה עוד יותר אם

שערותך יסודרו יפה. בוא, תן לי לסרק אותך."

יאנאצ'ק לא אמר מילה אלא הוריד את כובעו

בלי שהנערה יכלה לראות מה יש בתוכו. היא

התקרבה אליו ואז הוא הוציא מהכובע את

אחד השוטים מענפי האטד והכה בידיה. היא

זעקה ורצתה לברוח, אך לא יכלה, כי ידוע

שייזינקה לא יכולה לזוז אם בן אדם יכה

בידיה בענף האטד.

יאנאצ'ק לקח את ידיה וקשר אותן בענף קוצני

והיא רק ניסתה להתחמק ממנו וקראה "תצילו

אותי אחיות! תצילו!"

אבן בצל עץ. רק הספיק לנוח רגע כשהופיעה לפניו נערה יפהפה ביותר, לבושה כולה לבן.

עורה היה כמו פרחי ורד ולבן כמו חלב ועיניה

שחורות. שיערה, כהה כמו כנפי עורב, נפל על

כתפיה. היא חייכה ליאנאצ'ק ונתנה לו תפוח

גדול ואדום.

"ברוך תהיה, רועה עזים" אמרה "הנה תפוח

שגידלתי בגני."

אבל יאנאצ'ק ידע שזו ייזינקה ואם יאכל

מהתפוח, יירדם ואז היא תוציא את עיניו. לכן

ענה בנימוס "תודה, גבירתי הנאה, אבל לבעל

הבית שלי גינה ובה תפוחי עץ גדולים מזה,

ואכלתי מהם כמה שרציתי."

כשהנערה ראתה שלא ניתן לפתות את

יאנאצ'ק נעלמה מיד.

אך כעבור רגע הופיעה נערה שניה, עוד יותר

יפה מהקודמת ובידה פרח ורד אדום.

"ברוך תהיה, הרועה" אמרה "האין זה ורד

יפה? קטפתי אותו בעצמי בגני. ריחו נהדר.

אולי תרצה להריח אותו?"

היא רצתה לתת לו את הפרח אבל יאנאצ'ק

אזי הופיעו ייזינקות האחרות והתחילו להתחנן שיאנאצ'ק יוריד את הענף וישחרר את אחותן, אך הוא רק צחק ואמר "לא, תשחררו אותה אתן."

"אבל איך נוכל לעשות זאת? ידינו עדינות והקוצים ישרטו אותן." אך כשראו שיאנאצ'ק עומד על שלו ניגשו וניסו לשחרר את אחותן. ואז יאנאצ'ק הוציא את שני השוטנים האחרים מכובעו והכה גם אותן בידיהן, קודם באחת, אחר כך בשניה, ואחר כך קשר גם את ידיהן של השתיים כך שגם הן לא יכלו לזוז והיו נתונות לחסדו.

"עכשיו תפסתי את שלושתכן, ייזינקות מרושעות" אמר יאנאצ'ק "זה אתן שהוצאתן את עיניו של בעל הבית המסכן שלי! ולא תוכלו להימלט עד שלא תמלאו את פקודתי." הוא השאיר אותן במקום ורץ לביתו, לאיש הזקן. "בוא סבא" אמר "מצאתי דרך להחזיר את עיניך."

הוא הוביל את הזקן בידו דרך החורשה ולאורך הנהר עד שהגיעו לגבעה, שם שלושת

ייזינקה עדיין התפתלו וניסו להשתחרר. יאנאצ'ק אמר לאחת מהן "אמרי עכשיו איפה נמצאות עיני האיש הזקן הזה. אם לא תאמר לי, אזרוק אותך לנהר."

ייזינקה הראשונה אמרה תחילה שאינה יודעת, אך אז הוא הרים אותה והתחיל לרדת איתה מהגבעה אל הנהר.

המכשפה נבהלה נורא וצעקה "אל תזרוק אותי לנהר, יאנאצ'ק, אמצא את העיניים, אני מבטיחה!"

אזי הוא הוריד אותה והיא הובילה אותו אל המערה שבמורד הגבעה, שם האחיות הרשעות אספו המון עיניים. היו שם עיניים גדולות וקטנות, עיניים שחורות, כחולות, ירוקות ובכלל כל סוגי עיניים שניתן רק לחשוב עליהם.

היא ניגשה לערמת העיניים ולקחה זוג, עליו אמרה שאלה הן של הזקן. אך כשהאיש המסכן ניסה לראות דרכן התחיל לקרוא בפחד "אני רואה רק צמרות עצים כהות שעליהן ישנות ציפורים, ועטלפים

שמתעופפים סביב! אלה לא העיניים שלי!"
כשיאנאצ'ק ראה שייזינקה מנסה לרמות אותו, לא אמר מילה אלא לקח אותה וזרק לנהר. ואז אמר לאחות השניה "עכשיו תראי לי את העיניים של בעל הבית שלי!"
תחילה גם היא לא רצתה לספר זאת, אבל כשהוא איים עליה שיזרוק אותה לנהר כמו את הראשונה, הובילה אותו למערה ונתנה לו זוג עיניים אחר.
כשהזקן ניסה לראות דרך העיניים אלה, צעק שוב בפחד "אני רואה רק עשב ואזוב ושיניים חדות סביב ועיניים בורקות! קח אותן מהר! אלא לא העיניים שלי!"
כשיאנאצ'ק הבין שגם המכשפה השניה רצתה לרמות אותו, זרק גם אותה לנהר, בלי לומר מילה.
ואז אמר לאחות השלישית "עכשיו תגידי לי את איפה הן העיניים של האיש."
גם היא אמרה תחילה שאינה יודעת אך בסוף הלכה איתו שוב למערה והוציאה זוג עיניים. אלא שכאשר הזקן שם אותן התחיל שוב

לצעוק "אני רואה רק מים וסנפירים! אלא עיני דג! אלה לא העיניים שלי! הוציא אותן! הוציא אותן!"
יאנאצ'ק ראה שגם ייזינקה השלישית מנסה לרמות אותה ורצה לזרוק גם אותה לנהר, אך היא התחננה וביקשה שלא יעשה זאת. היא הבטיחה שהפעם היא תמצא את העיניים הנכונות. "תן לי לנסות, יאנאצ'ק, אמצא אותן, אני מבטיחה שאמצא!"
יאנאצ'ק הסכים ללכת שוב למערה יחד איתה. היא בחרה זוג עיניים ונשבעה שאלה הן הנכונות. כשהזקן הביט דרכן הוא מחה כף וקרא "אלה העיניים שלי, עכשיו אני רואה בדיוק כמו קודם!"
מאז האיש הזקן ויאנאצ'ק חיו יחד עוד זמן רב. יאנאצ'ק רעה את העזים והזקן עשה גבינות מהחלב שלהן והם אכלו אותן יחד. אבל את ייזינקה השלישית לא ראו יותר בסביבה. בטוח!